

Τῶν καμάτων σὺ ἀφειδήσας, ὦ φίλτατ' ἀδελφεῖ,
 Ἢδ' ἐν μισαίων τοῖς γυμνασίοισι μεμηλώς,
 Αἰὲν ἀρισεύειν ἢ ὑπείροχον ἔμμελαι ἄλλων,
 Μηδὲ γυῖο πατέρων αἰχμηέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοί,
 Ἄντι πόνοιο σὲ ἢ πατρὸς πιδέγμενα μίμνη
 Ἄγλα ἀεθλα, Ἰππικήμη μεγάλη διδασχίτη.
 Ἢδὲ ἀπὸ μέγα κῦδος ἰδὲ κλέος ἔθλον ἰπηδεῖ.
 Πρὸς τέτοις θεὸς Ὀθενίλω ὄλβοντε πρὸς ἄραχοι,
 Τῆς φιλομαθείης κλειτῆς μάλ' εἰκότα μισθόν.

*Fratrī κασιγνήτῳ & longe amantissimo
 gratulabundus pangeb.
 Ulma.*

**Christianus Ludovicus Veielius,
 Phil. Stud.**

Opt. 166, 4.